

DONCS
AIXÒMARCEL·LÍ
BORRELL

A.E.M.

Heus aquí que l'AEM-Teatre compleix 55 anys. Tot d'una remunto en el temps, quan per fugir del carrer ens colàvem al primer pis de l'Anselmo Clavé nº16, endrapant l'entrepà de *berberechos* del senyor Lluís. Grimpàvem dalt d'un escenari que conservava ecos d'un passat ric i feliç. Allí, per la repressió cultural franquista, assajàvem obres només masculines de la Galeria Salesiana. Les noies ens les pintàvem a l'oli. Aleshores, el *Cuadro Escénico AEM* estava presidit pel senyor José Recasens Gassió. Quan vam aconseguir que les noies sortíssim de casa a les 9 de la nit per venir a assajar, la cosa es va animar com per representar *Don Armando Gresca*. També, com no, el *Don Quan Tanorio* i *Els Pastorets*, únics espectacles en català del repertori. De fet, renegàvem del nostre accent lleidatà. Vam vetllar les armes actorals a les ordres de Cándido Gómez i Ramón Gilabert. Bona gent. Per regeneració biològica, vaig ser director de *Lo invisible* d'Azorín. Tota una experiència iniciàtica que em va llençar a buscar allò impossible. Mentrestant, els *bocadills de berberechos* del senyor Lluís ens xutaven per inventar utopies escèniques, i en el català que avui es parla, com L'Esquella Teatre i l'Aula Municipal de Teatre. Qui ens ho havia de dir. L'AEM era, és, planter escènic biodegradable de futures dones i homes de teatre. Gràcies. Salut.